

דעם רבינ'ס

עוֹכֵס

אייערע קינדער זאלט איר מודיע זיין
וואס דא האט זיך גיטאן (שיהר"ר ר"ט)

דער ריינער קוואל

א גוטן לעכטיגן שבת פאר אלע טייערע קינדער

יעדער איד בפרט ווערט אנגערופן 'אפרים' און איז באלויבט אזוי ווי א קינד וואס מען שטאשקעט זיך מיט אים.

ווי אלט איז א ילד שעשועים - דאס קינד וואס פלל ישאל איז צוגעגליכן צו אים! אין מדרש זעט מען א מחלוקת איבער דעם. איין תנא זאגט: "א קינד פון צוויי דריי יאר - וועלכער קען נאך נישט רעדן קלארע ווערטער, אבער זיין טאטע האט פון אים אזוי הנאה, אז ער וועט אים אלעס געבן און שטאשקעט זיך זייער מיט אים."

איין תנא זאגט: "א קינד פון פיר פינף יאר וואס רעדט שוין קלארע ווערטער, ווי למשל: טאטע קויף מיר א גוטע זאך א.ד.ג און זיין טאטע קויפט אים דאס.

ר' נתן האט געלערנט דעם מדרש און ארויסגעלערנט פונדעם א געוואלדיגע התעוררות אויף התבודדות. אז אויב מאכט זיך ביי א אינגל אז ער קען נישט רעדן דיבורים צום באשעפער, ער קען נאר רעדן מיט רמזים אדער האלבע ווערטער, איז דאס אויך גאר טייער ביים אויבערשטן.

זיכער מאכט זיך אויך אז דער אויבערשטער העלפט און עס גיסט זיך ארויס קלארע און גאנצע דיבורים צום הש"ת איז דאס אוןדאי חשוב און טייער.

די וואך וועלן מיר ארומרעדן פון די העכסטע און גרעסטע זאך אין אידישקייט, וואס הייסט התבודדות. דאס מיינט אז יעדער איד אין אלע זיינע אומשטענדן נישט קיין חילוק אין וועלכע עלטער אדער ווען דאס איז, דארף זיך טרעפן א צייט און זיך אויסקליסן זיין הארץ צום אויבערשטן.

"התבודדות" האט נישט קיין פונקטליכע אנווייזונגען וויאזוי עס דארף אויסקוקן. אמאל איז דאס הארץ פול מיט לויב און דאנק צום באשעפער, אמאל איז מען חליקה אין א צער, אמאל דארף מען עפעס א געברויך בגשמיות אדער ברוחניות.

וידער אמאל מאכט זיך אז דאס הארץ איז פארשטאפט מען האט נישט קיין ווערטער. אבער דאס אליין אז מען קומט צום אויבערשטן טאג-טעגליך און מען גרייט זיך צו רעדן אפילו מען שטאמלט ארויס אפאר האלבע ווערטער. אויף אזא התבודדות זאגט דער הייליגער רבי "התבודדות איז די גרעסטע און העכסטע מעלה פון אלעס!"

עס איז דא א פסוק אין נביא, מען זאגט עס אויך ראש השנה ביי מוסף "הבן יקר לי אפרים אם ילד שעשעים כי מדי דברי בו זכר אפרנו עוד על כן המו מעי לו רחם ארחמנו..". דאס מיינט אז דער אויבערשטער זאגט אז פלל ישאל בכלל און

אַרויס פון חרם!

די מעשה האט פאסירט ווען ר' נתן איז געווען אמאל אויף א באזוך אין א שטאט צו קענען אויפפלאקערן די גני הנעורים מיט דעם רבי'נס ליכטיגע עצות, און האט גערעדט א שמועס פון התחזקות פאר די אינגלייט פון דעם שטאט. בשעת ר' נתן האט געגעבן דעם שמועס איז דארטן געשטאנען א פּרעמדער יונגערמאן, און האט צוגעלייגט זיין אויער מיט נייער צו דעם שיעור.

ווען ר' נתן האט געענדיגט דעם שמועס און דער עולם האט זיך צוגאנגען, איז דער אינגערמאן צוגעגאנגען צו ר' נתן, ער האט אים געזאגט ווער ער איז און וואו ער וואוינט. ער רופט זיך אן צו ר' נתן: "איך מיינ אז איך בין שוין א פארפאלענער." אבער אזוי ווי איה האב געהערט

פון אייך דעם שמועס, וויל איך זיך מיט אייך איבעררעדן, אפֿשר האב איך נאך א האפענונג?

פארציילט דער אינגערמאן וואס מיט אים האט פאסירט, וואס דאס האט אים צוגעברענגט זיך איינצוינקן אין אזא שרעקליכן יאוש.

אין ווילנא, שטייט א

גרויסער רייכער שול, עס איז פאר אלעמען באקאנט אלס דעם ווילנער גאז'נס שול. עס איז געלעגן אין דעם שול א געוואלדיגע רייכקייט, די ספרי תורות זענען געווען באצירט מיט זילבערנע און גאלדענע קרוינען און צירונגען. די ווענט שטייען מיט'ן שענסטן פראקט וואס פאסט זיך פאר אזא שול - א משכן מעט וואו די שכינה רועט. גאר אסאך געלט איז געווען אינוועסטירט אין דעם שול.

וויבאלד די ווערד פון די טייערע ספרי תורה איז געווען אומשאצבאר. האט מען געשטעלט א שטענדיגער

שומר, זאל דאס אפהיטן פון פרעמדע עלימענטן!

די גנבים האבן געלאקערט אויף די רייכקייט. אבער די שומרים שטייען פיר און צוואנציג שעה - א קיילעכיק יאר היטן זיי דעם שול. די געשולטע גנבים האבן זיך פארלייגט אויף דעם פארמעג, אבער זיי האבן נישט געקענט צוקומען.

די חברה האבן זיך צאמגערעדט און אויפגעקומען מיט א פלאן אז די בעסטע צייט צו קענען דורכפירן דעם אקציע, און קיינער זאל נישט קענען האלטן אן אויג אויף זיי - איז נישט מער נישט ווייניגער, יום כפור ביינאכט!! אין דעם נאכט עפנט מען דאך אויף די ספרי תורות ארויסצונעמען ביי כל נדרי. און א גרויסער עולם נעכטיגט איבער אין שול - צו זאגן תהלים ביינאכט. שפעט אינדערנאכט ווען דער עולם וועט איינדרמלען, און דער ארון הקודש איז דאך

אָפּן, וועט מען דעמאלט ארויסנעמען די ספרי-תורות, און דורכפירן די גנבה אז קיינער זאל נישט באמערקן און די שומרים וועלן דאך נישט קומען אין דעם נאכט.

א שול אין שטאט ווילנא

זיי האבן אויסגעארבעט א גוטן פלאן און האבן טאקע ארויסגענומען דאס גאנצע פארמעגן פונעם ארון

הקודש אין דעם הייליגן נאכט יום כפור!

אינדערפרי די שטאטישע אידן פון ווילנא קומען צו גיין אין שול, מען עפנט אויף דעם ארון הקודש, די פארמעג איז נישט דא אלע גאלדענע קרוינען און צירונגען זענען נעלם געווארן ווי אין וואסער אריין. געוואלד!! מען האט געדענקט אז נעכטן ווען מען האט ארויסגענומען די ספרי תורה, זענען אלע גאלדענע און זילבערנע צירונגען געווען אויפן פלאץ. עס מוז זיין אז עס איז גע'גנב'ט געווארן אין דעם נאכט יום כפור. "יום כפור ביינאכט. זאל מען אפטון אזא גנבה?!"

טאטע: זלמן איז א קלוגער אינגל, ער וועט גוט אויפכאפן דאס לערנען.

נפתלי: זלמן, לאמיר לערנען הויך און געשמאק! "כי תראה אז דו וועסט זען..."

זלמן: איך וועל עס לערנען די אנדערע יאר. איך גיי מאלעווען אַ בוים.

נפתלי: נאר אן ליצנות, זלמי! מען לערנט יעצט די הייליגע תורה, ביזט שוין א גרויסער אינגל. ווי אלט ביזטו?

זלמן: זיבן יאר!

נפתלי: "חמור שנאף רבץ", דאס אייזל פון דיין פיינט הויערען... זאג נאך זלמי...

זלמן: איך בין זייער מיד איך לייג אראפ מיין קאפ אויפן טיש. נפתלי דו קענסט לערנען ווייטער אליין! ס'וועט הייסן אזוי ווי איך לערן ווייל דו זיצט נעבן מיר...

נפתלי: דאס הייסט זיכער נישט אזוי ווי די לערנסט... נאך איין שטיקל פון סוף פסוק פאר דו לייגסט אראפ דיין קאפ. "עזב תעזב עמו", זאלסטו אים צוהעלפן...

בית שמש, ארץ ישראל

טאטע: גיי קוק ווער עס קלאפט אין טיר!

זלמן: טאטי איך גלייב נישט!!

טאטע: ווער איז דארט?

זלמן: נפתלי איז דא, מיט זיין טאטע און מאמע!

נפתלי: יא איך בין דא זלמי, קענסט עס גלייבן? איך בין געקומען דא קיין בית שמש צו די חתונה פון מיין ברודער.

טאטע: זלמן, איך האב שוין געוואוסט אז נפתלי קומט, אבער איך האב דיי געוואלט מאכן אן איבערראשונג. קומטס אריין אזעלכע חשוב'ע געסט, לאמיר אייך געבן עפעס צו טרינקן. נפתלי ווילסט אויך א טיי?

נפתלי: עס שמעקט מיר גראדע!

טאטע: נפתלי, זייער גוט אז דו ביסט יעצט געקומען ווייל זלמן איז היינט נישט געגאנגען אין חדר, ער האט נישט געפילט אזוי גוט, אבער איך זע אז ער טאנצט שוין ארום אויף די בעטן!! אפשר ווילסטו לערנען מיט אים עס זאל נישט זיין קיין ביטול תורה.

נפתלי: אקעי, איך בין פריי געשלאפן אויפן וועג.

דער בעל תפלה

~7~

און ער האט אים ווייטער דערציילט. אז זיי (היינו די גיבורים וואס זיי זענען גיגאנגען מיט דעם גבור פנ"ל) זיי זענען פון דער פיתה פון די בעלי אברים פנ"ל (היינו די פיתה וואס זיי האבן גיזאגט אז דער עיקר תכלית איז נאר אז מע זאל זיך פלעווען צו גרייסן די אברים) וואס זיי האבן זיך אויף גינגמען פאר א מלך א בעל אברים פנ"ל (היינו א גרויסן מענטשן פנ"ל). ויהי היום איז גיגאנגען א מחנה פון זיי (פלומר סע גיגאנגען אין איינעם אסאך מענשן פון די בעלי אברים) מיט דעם איבאז וואס מע האט זיי נאך גיפירט עסין און טרינקען און דעסט גלייכן אנדערע זאכן. און פאר די בעלי אברים, האט די וועלט בוודאי זייער מורא גיהאט. ווארין זיי זענען גיווען גרויסע מענטשן און גבורים, און ווער סע האט זיי באגעניגט, האט זיי בוודאי אפגעטראטן פון דעם וועג.

דער ווייל, ווי די מחנה פון די בעלי אברים זענען אזוי גיגאנגען, איז זיי אקעגן גיקומען א גרויסער גבור. און דער גבור האט זיי נישט אפגיטערעטן פון דעם וועג. און ער איז אריין גיגאנגען אין דער מחנה אריין, און ער האט זיי צושפרייט (מיט די הענט) אהין און אהער. און די לייט פון דער מחנה האבן פאר אים מורא גיהאט, און ער (היינו דער גבור) איז זיך אריין גיגאנגען צווישן די וועגליעך פנ"ל וואס זיי זענען זיי נאך געגאנגען, און ער האט אויף גיגעסין אלדינג וואס דארט איז גיווען. איז דאס ביי זיי א ווילד חידוש גיווען (וואס דער איז אזוי א גבור וואס ער האט קיין מורא נישט פאר זיי און איז צווישן זיי אריין גיגאנגען און האט אויף גיגעסין גאר וואס סע גיווען אויף די וועגליעך).

זענען זיי תיפך פאר אים אנדער גיפאלי, און האבן געזאגט תיפך, וחי המלך! (פלומר זיי האבן תיפך אים גימאכט פאר א מלך) ווארין אים קומט בוודאי די מלוכה, נאך זייער דיעה נאך אז דער עיקר תכלית איז דער גבור וואס ער איז א בעל אברים פנ"ל. און דער מלך וועט אים בוודאי מוחל זיין די מלוכה, ווארין אים קומט אזוי איז גיווען, זיי האבן אים אויפגענומען פאר א מלך. (היינו דעם גבור וואס ער איז זיי גיקומען א קענין פנ"ל).

און דאס איז דער גבור וואס מיר גייען היינט מיט אים אפגעמען די וועלט, און ער זאגט (היינו דער גבור וואס ער איז דא מלך גיארין אויף זיי) אז ער מיינט דערמיט עפעס אנדערש. דערמיט וואס ער גייט אפגעמען די וועלט ווארין ער מיינט גאר נישט דאס אז די וועלט זאל זיין אונטער אים, נאר ער מיינט דערמיט עפעס אנדערש. (דאס האט אלץ דערציילט, איינער פון די גיבורים דעם בעל תפלה וואס ער האט אים גיפרעגט, ווי אזוי זיי קומען צום אויף מיט דעם גבור האט ער עס אים דאס אלץ גיפערט).

האט אים דער בעל תפלה גיפרעגט, מיט וואס איז זיין גבורה פון דעם גבור, וואס ער איז אייער מלך היינט? האט ער אים גיענפערט, באשר איין מדינה האט זיך נישט גיוואלט מנייע זיין אונטער אים, האט דער גבור גינגמען זיין שווערד וואס ער האט און די שווערד האט דריי כוחות. אז מע הייבט זי אויף אנטלויפן אלע שרים פון די תילות (היינו אלע עלצטע וכו' און האט אויסקירעכניט די דריי כוחות וואס אויבן איז גישטאנען. וואס פון דארט האט דער גבור פון דעם מלך גינגמען גבורה פנ"ל).

ווי דער בעל תפלה האט דאס דער הערט, האט ער זיך גישטויסן אז דאס איז בוודאי דער גבור פון דעם מלך פנ"ל. האט דער בעל תפלה גיבעטן, אויב סע איז מעגליך אז ער זאל זיך זעהן מיט דעם גבור וואס ער איז ביי זיי מלך. האט מען אים גיענפערט, מען מוז מעלדיווען פאר אים. איז מען גיגאנגען, און מען האט

גימְעֵלְדִיּוּעַט, האַט ער גייהייסן אַז ער זאַל אַרײַן קומען.

איז דער בעל תּפֿלָה אַרײַן גיקומען צו דעם גבור, ווי ער איז צו אים אַרײַן גיקומען, האָבן זיי זיך דערקענט אײַנס דאָס אַנדערע איז צווישן זיי גיווען זייער גרויסע שמחות וואָס זיי האָבן זוכה גיווען צום אויף קומען זיך אין אײַנעם. און סע גיווען צווישן זיי שמחות און בכיות (פּרייַד און גיוויי) וואַרין זיי האָבן זיך דערמאָנט אין דעם מלך מיט זײַנע לײַט. האָבן זיי דרויף גיוויינט. אײַבער דעם איז צווישן זיי גיווען שמחות און בכיות.

האַט דער בעל תּפֿלָה מיט דעם גבור אַנגיהויבן צו שמוסין. ווירמער זיי זענען אַהער אַנגיקומען. האַט דער גבור דערצײַלט פאַר דעם בעל תּפֿלָה, אַז דעמוולט אַז דער רוח סערה איז גיווען, וואָס דעמוולט זענען זיי אַלע צושפּרייט גיוואַרין. ווי ער איז צוריק גיקומען פון דאָרט ווי ער איז גיווען מחדש זײַן זײַן פּת. און האַט נישט גיפּנען דעם מלך מיט אַלע זײַנע לײַט פּנ"ל, האַט ער זיך דעמוולט גילאָזט גיין ווי הין ער וועט גיין, און ער איז אײַבער גיאַנגען אײַבער זיי אַלע.

דײַנו ער האַט פאַרשטאַנען אַז ער איז גיווען אויף דעם אַרט ווי דער מלך איז און ווי די אַלע לײַט זײַנע זענען. דײַנו ער איז גיווען אויף אײַן אַרט האַט ער פאַרשטאַנען, אַז דאָרט אין דעם אַרט איז בּוּדָאָי דער מלך דאָ. נאָר ער האַט אים נישט גיקאַנט זוכן און גיפּנען.

און אַזוי איז ער אײַבער גיאַנגען אויף אײַן אַרט, האַט ער פאַרשטאַנען אַז דאָרט איז בּוּדָאָי די מלכה נאָר ער האַט זי נישט גיקאַנט זוכן און גיפּנען און אַזוי איז ער אײַבער גיאַנגען אײַבער די אַלע לײַט פון דעם מלך. נאָר דיך בין איך נישט אײַבער גיאַנגען. (דײַנו דער גבור וואָס דערצײַלט דאָס האַט גיאַנט צום בעל תּפֿלָה, אַז אײַבער אַלע ערטער פון אַלע לײַט איז ער אײַבער גיאַנגען, נאָר אײַבער דעם אַרט פון דעם בעל תּפֿלָה איז נישט אײַבער גיאַנגען).

ענטפּערט אים דער בעל תּפֿלָה איך בין אײַבער גיאַנגען אײַבער אַלע ערטער פון זיי אַלע, און אײַבער דײַן אַרט אויך. וואַרין איך בין גיאַנגען אויף אײַן אַרט, האָב איך גיזעהן שטיין די קרוין פון דעם מלך, האָב איך פאַרשטאַנען אַז דאָ איז בּוּדָאָי דער מלך. נאָר איך האָב אים נישט גיקאַנט זוכן און גיפּנען.

און אַזוי בין איך ווײַטער גיאַנגען. בין איך פיר גיאַנגען פאַר אַ ים פון בלוט, האָב איך פאַרשטאַנען אַז דער ים איז בּוּדָאָי גיוואַרין פון די טרערין פון דער מלכה, וואָס זי ווײַנט אויף דעם

אלימען. און די מלכה איז בּוּדָאָי דאָ. נאָר איך האָב זי נישט גיקאַנט זוכן און גיפּנען.

און אַזוי בין איך פיר גיאַנגען פאַר אַ ים פון מילעך. האָב איך פאַרשטאַנען, אַז דער ים איז בּוּדָאָי גיוואַרין פון דער מילעך פון דער בת מלכה וואָס איר קינד איז פאַרפאלן גיוואַרין. האַט זי גישפּאַרט די מילעך און דערפון איז גיוואַרין דער ים פון מילעך. איז די בת מלכה בּוּדָאָי דאָ, נאָר איך האָב זי נישט גיקאַנט זוכן און גיפּנען.

און אַזוי בין איך ווײַטער גיאַנגען האָב איך גיזעהן, סע זענען גילעגן די גילדענע האָר פון דעם קינד. און איך האָב פון זיי גאָר נישט גינעמען, און איך האָב גוואָסט אַז דאָ איז בּוּדָאָי דאָס קינד נאָר סע נישט גימאַלט גיווען אים צו זוכן און צו גיפּנען.

און אַזוי בין איך ווײַטער גיאַנגען. בין איך פיר גיאַנגען פאַר אַ ים פון וויין, האָב איך גוואָסט אַז דער ים איז בּוּדָאָי גיוואַרין פון די רײד פון דעם מליץ. וואָס ער שטייט און רעט תּנחומין (דײַנו טרײַסט) פאַר דעם מלך און די מלכה. און דערנאָך קערט ער אום דאָס פּנים און רעט תּנחומין צו דער בת מלכה, און פון די רײד איז גיוואַרין דער ים פון וויין. נאָר איך האָב אים נישט גיקאַנט גיפּנען.

און אַזוי בין איך ווײַטער גיאַנגען. האָב איך גיזעהן סע שטייט אַ שטיין וואָס אויף אים איז אויס גיקריצט אַזוי ווי די יד מיט די שײַרטושין (דײַנו אַזוי ווי די יד מיט אַלע קריצן נכו) וואָס סע גיווען פאַם מלך פּנ"ל) האָב איך פאַרשטאַנען אַז דאָ איז בּוּדָאָי דער חכם (פון דעם מלך) און דער חכם האַט זיך דאָס אויסגיקריצט דאָס גישטאַלט פון דער יד אויף דעם שטיין, נאָר סע נישט גימאַלט גיווען אים צו גיפּנען.

און אַזוי ווײַטער בין איך גיאַנגען. האָב איך גיזעהן ווי סע איז גיווען אויסגישטעלט אויף אַ באַרג די גילדינע טישליך און די קרידענצין און די אַיפּרקע אוצרות פון דעם מלך, האָב איך פאַרשטאַנען אַז דאָ איז בּוּדָאָי דער ממונה על האַוצרות פון דעם מלך. (דײַנו דער וואָס איז גיזעצט אײַבער אַלע אוצרות) נאָר סע נישט גימאַלט גיווען אים צו גיפּנען (דאָס האַט אַלץ דער בעל תּפֿלָה דערצײַלט דעם גבור).

ענטפּערט דער גבור. איך בין אויך אײַבער גיאַנגען אײַבער אַלע ערטער, און איך האָב יא גינעמען פון די גילדינע האָר פון דעם קינד. וואַרין איך האָב גינעמען זיבין האָר וואָס זיי האָבן

דורך דעם וועג וואס סע פארהאנדן צו דער שווערד הנ"ל. וואס פון דארט נעמט ער זיין גבורה פנ"ל. נאר דורך דעם וועג קאן מען יא ארויס נעמען פון דער תאוה פון געלט. דעם וואס ער איז דרינען אריין גיפאלן. (אזוי האט ער גיהערט פון דעם מלך).

איז דער גבור מיט דעם בעל תפלה אונזער גיזעסן א צייט אין איינעם. און מכת דער מדינה הנ"ל וואס זיי האבן עס גיבעטן דעם בעל תפלה אז ער זאל ארויס גיין צו דעם גבור פון זייערע וועגן פנ"ל האבן זיי מרחיב זמן גיווען. דהיינו דער בעל תפלה האט איינגיבעטן דעם גבור אז ער זאל זיי גיבן א צייט (דהיינו וואס ביז אין דער צייט זאל ער זיי גאר נישט טון) האט ער זיי גיגבן פריי א צייט.

דערנאך האבן זיי זיך גימאכט סימנים צווישן זיך. דהיינו דער בעל תפלה מיט דעם גבור האבן צווישן זיך גימאכט סימנים, פרי איינער זאל קענען האבן א ידיעה פון דעם אנדערן. דערנאך איז זיך דער בעל תפלה אונזער גיגאנגען אין זיין וועג אריין.

אלרליי פארבין, און זיי זענען ביי מיר זייער טייער. און איך בין גיזעסן און האב מיר מתינה גיווען מיט וואס מיגליך איז מיט גראו און דעסט גלייכין ביז איך האב נישט גיהאט קיין שום זאך זיך מתינה צו זיין, האב איך מיר גילאזט גיין ווי הין איך וועל גיין. און אז איך בין אונזער גיגאנגען פון דעם ארט האב איך פארגעסן מיין בויגין דארט.

ענטפערט דער בעל תפלה. איך האב גיזעהן דעם בויגין. האב איך גוואוסט אז דאס איז בודאי זיין בויגין, נאר איך האב דיר נישט גיקענט גיפיענען.

האט דער גבור ווייטער דערציילט דעם בעל תפלה. אז ווי איך בין אונזער גיגאנגען פון דעם ארט. בין איך אזוי גיגאנגען ביז איך האב באגעגנט די מנהג הנ"ל (דהיינו די שאר פון די גבורים בעלי אברים הנ"ל) בין איך צווישן זיי אריין גיגאנגען. ווארין איך בין זייער הונגעריק גיווען. האב איך גיוואלט עסין און תיכף ווי איך בין אריין גיקומען צווישן זיי, האבן זיי מיר תיכף אויף גינומען פאר א מלך פנ"ל. און היינט גיי איך אפגעמען די וועלט. און מיין פונגה איז, טאמער וועל איך קענען גיפיענען דעם מלך מיט די לייט הנ"ל.

האט דער בעל תפלה אנגיהיבן צו שמוסין מיט דעם גבור וואס טוט מען מיט די לייט, דהיינו מיט דער מדינה וואס זיי זענען אזוי אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט. ביז זיי זענען ארויס גיקומען אויף אזוינע ווילדע נארישקייט, אז די וואס האבן אסאך געלט זענען ביי זיי גאטין. און אזוי די איבריגע נארישקייט וואס די מדינה האט.

האט דער גבור גיענפערט דעם בעל תפלה. אז ער האט גיהערט פון דעם מלך, אז פון אלע תאוות קאן מען ארויסנעמען דעם וואס ער איז אריין גיפאלן אין זיי, נאר דער וואס ער איז אריין גיפאלן אין דער תאוה פון געלט, קאן מען אים נישט ארויס נעמען דערפון בשום אופן, בכן וועסטו ביי זיי גאר נישט פועלין.

ווארין סע נישט גימאלט ארויס צו נעמען זיי דערפון נאר

ארויס פון חרם!

המשך פון זייט 2

זענען יארן זענען געווען גדולים - עס זענען געווען גרויסע מענטשן, בעלי רוח הקודש. האבן זיי געמאכט א חרם, אויף די גנבים וואס האבן עס געטון. און אלע וועלכע ווייסן דערפון און זענען פארמישט דערין - און זיי האבן נישט אויסגעזאגט, זענען אויף אין א חרם.

רופט זיך אן דער אינגערמאן צו ר' נתן: "איך בין געווען פון די וועלכע האבן געוואוסט פון דעם גנבה, איך האב נישט גע'גנב'ט, אבער איך האב געוואוסט דערפון, און ווער עס האט עס געטון, בין איך אין א חרם פון א זעלכע גדולים - איך האב נישט אויסגעזאגט פאר די רבנים."

אזוי ווי איך האב געהערט פון אייך אזא מין שמועס פון התחזקות, וויל איך אייך פרעגן טאמער איך האב נאך עפעס א האפענונג? "דאס ווייסט מען אז ר' נתן האט אים געענטפערט אז יא!" ער האט נאך א האפענונג! וואס ער מיט אים גערעדט ווייסט מען נישט, אבער ער האט אים געזאגט אז ער האט יא האפענונג! ר' נתן האט אים געגעבן אן עצה וויאזוי ארויסצוקריכן פון דעם פלאנטער... (אויסגערבעט פון א שמועס פון הרה"ח ר' לוי יצחק בענדער ז"ל)

צו ענטפערן די בחינות און אריינגיין אינעם
 גורל, 02-5-3333-72
 1-518-329-9149 646-518-1095

זלמן: יא זייער וויבטיג!!!

המשך פון זייט 3

בחור: "עזוב תעזב - מען דארף אים צוהעלפן אראפלאדאנען" לאמיר אריבערשפרינגען דעם צוים און אראפשלעפן דעם גראבן זאק!

זלמן: יא, מיין רבי האט עס געלערנט אין חדר.

נפתלי: איה האב הנאה אז דו געדענקסט דעם פסוק פון חדר, אבער עזוב תעזב גייט אן נאר "עמו" ווען דער בעל הבית לאדנט אויף אראפ, דארפן מיר אים צוהעלפן. אבער אז דער מענטש איז א פולער יונג דארף מען אים נישט ארויסהעלפן!

זלמן: עס איז אבער צער בעלי חיים, איה דארף פרעגן מיין רבי די הלכה? אוי, געב א קוק, די אייזל איז אראפגעפאלן, איה מיין ער האט גע'חלש'ט, הא, דער בעל הבית קומט שוין צו לויפן.

נפתלי: לאמיר אהיימגיין.

זלמן: נפתלי דו ווייסט? איה פריי זיך אז דו ביסט געקומען היינט. איה האב געלערנט יעצט א ריכטיגע זאך פון דיר.

נפתלי: לאמיר הערן זלמי וואס האסטו צו זאגן צדיק'ל?

זלמן: האסט געלערנט מיט מיר דעם פסוק עזב תעזב, איה האב געמיינט אז איה דארף נישט לערנען און די לערנען וועט אריינפליען אין מיין מח, אויב נישט פון מיין אויער, אפשר פון מיינע נאז-לעכער! אבער יעצט האב איה געזען דעם 'פויילן יונג' ווי ער האלט ביי גארנישט, ער ווארט אז די ארבעט זאל געטון ווערן פון זיך אליינס, לאדנ'דיג זיין אייזל זיך פייניגן.

נפתלי: יא, די נשמה פון א איד קען אויך חליש'ן אויב ער וועט נישט וועלן מיטלענען מיט זיין חבורתא און זיך שפילן א גאנצן טאג.

נפתלי: זלמי, מיט'ן אויבערשט'נס הילף פלאנען מיינע עלטערן צו פארן קיין מירון. ווילסט מיטקומען?

זלמן: יא! איה גיי פרעגן מיין טאטע.

~ ~ מירון, 2:00 נאכמיטאג

זלמן: נפתלי איה האב זייער ליב צו זען די גרויסע ווייסע פויגל וואס פליען אויף די גרויסע ביימער נעבן די מערה. דו קענסט גיין צו רבי שמעון איה וועל גיין צו דעם בוים! רבי שמעון וועט שוין וויסן וואס איה דארף!

נפתלי: זלמי, זיי נישט קיין נער, ביסט געפארן אזא לאנגע נסיעה, בארעכן זיך וואס דו טוסט. דו דארפסט ווייזן פאר רבי שמעון אז דו ווילסט ער זאל דיר העלפן. עזב תעזב, רבי שמעון וויל דיר העלפן און געבן גאר א סך מתנות, אבער אויב דו קומסט נישט צו אים? דו ווילסט זען פייגלעך? ...

זלמן: ס'גוט. איה... וויל גיין צו די פייגלעך... ווען דארף מען זיין גרייט אהיימצופארן?

נפתלי: דריי אזייער פונקטליך ווארט דא ביים טויער פון די מערה. גיי נישט אין ערגעץ ווייטער פון דעם בוים!

~ ~ מירון, 3:00 נאכמיטאג, ביים הויפט טויער

זלמן: נפתלי וואס שלעפסטו דארט?

נפתלי: איה האב ב"ה גוט געזאגט תהלים מיט לקוטי תפלות, ווען איה האב געענדיגט, האט עפעס א חאלאקע אינגל א 'בן יחיד', געטיילט פעסטע מתנות און פעקעלעך, דא ליגט א שיינע נייע סדור און תהלים און נאך אסאך גוטע זאכן!! **זלמן:** איה וויל אויף!!

נפתלי: דארט איז דער חאלאקע אינגל'ס טאטע, זעסט? לויף אים נאך!!

זלמן: ער האט שוין גארנישט... איה בין זייער... ביסט געווען גערעכט נפתלי. רבי שמעון וויל אונז געבן גוטע מתנות אבער אונז דארפן קומען מיט הכנעה צו נעמען די גוטע מתנות.

נפתלי: ער גיבט אונז אסאך בעסערע מתנות ווי נאשערייען און...

זלמן: איה גיי תשובה טון. זאגט פאר דיין טאטע זאל ווארטן נאך צען מינוט. איה לויף אריין זאגן א תיקון הפללי... **נפתלי:** איה גיי מיט דיר..

נפתלי האט געוואלט מקיים זיין דעם 'עזוב תעזב מיט זלמי, אבער 'עמו', זלמי פון זיין זייט דארף אויך צולייגן א פלייצע און זיך לאזן העלפן. דער רבי האט געזאגט: "איה און אייך קען נישט, און אייך און מיר קענען אויך נישט", 'עמו' אז מיר וועלן זיך צושטעלן צום רבי'ן און זיינע עצות, וועט דער צדיק איינהאלטן דעם 'עזוב תעזב', ער וועט אונז געבן פיינע לעכטיגע מתנות אויף דער וועלט און אויף יענער וועלט.

המשך פון זייט 1

פארלענדן חס ושלום כלל ישראל, און בנכות מרדכי הצדיק און אסתר המלכה וועלכע האבן אריינגעברענגט אין כלל ישראל הרהורי תשובה, און כלל ישראל האבן זיך צוריקגעקערט צום באשעפער, איז געווארן א 'נהפוך הוא'. ושתיה, המן מיט זיינע בנימ זענען פאןשניטן געווארן.

אזוי אויך בזמן הזה וועלן אלע שונאים און מקטרגים ווערן אש און פארער, בנכות די צדיקי אמת וועלכע זענען אונז מחזק צו דאווענען און זיך חלילה נישט מייאש זיין. 'נהפוך הוא אשר שלטו היהודים המה בשונאים' אמן ואמן.

דער רבי זאגט אז מען דארף זיך מאכן א צייט צו רעדן צום אויבערשטן. בשעת מען מאכט התבודדות מעג מען האבן א צעבראכן הארץ און זיך אויסוויינען, אבער במשך דעם גאנצן טאג דארף מען זיין זייער פרייליך, בפרט אז עס קומט שוין חדש אדר א', דעם שבת בענטשט מען שוין אדר א' דארף מען זיכער גאר פרייליך און לוסטיג זיין.

דער אויבערשטער זאל העלפן אז אזוי ווי אין די צייטן פון אחרורש און ושתיה, המן און זרש מיט זיין גאנצע געמיינדע וועלכע האבן געוואלט

די צוועלפטע מעשה (7) - מבעל תפילה

- א. פון וועלכע כחה זענען געווען די מענטשן פון גבור?
- ב. פון די כחה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז רציחה
- ג. פון די כחה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז צו גרויסן די איברים
- ד. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- א. **שאלת כחות: פארוואס טייט דער שמו און כיינע אנטשן אייננעמען די ווייניג?**
- ב. ווייל ער וויל טאן די ווייניג פון אים
- ג. ווייל ער וויל טאן פאר די ווייניג פון אים
- ד. ווייל ער וויל טראפן דער נאכ פון כיינע אנטשן
- א. **פארוואס האבן די בעל תפלה און גבור געוויינט און זיך געפריידט ווען זיי האבן זיך באגעגנט?**
- ב. זיי האבן זיך געפריידט אז זיי האבן זיך געטראפן, און געוויינט אויף די אנדערע לייט פונעם מלך
- ג. זיי האבן זיך געפריידט אויף די אנדערע לייט פונעם מלך, און געוויינט אז זיי האבן זיך געטראפן
- ד. זיי האבן זיך געפריידט אז דער גבור איז א מלך, און געוויינט ווייל די מדינה של עשירות האבן זיך נאכגיטט מכובדי געווען
- א. **האבן דער גבור און בעל תפלה געטראפן דער מלך און זיינע לייט?**
- ב. זיי זענען אריבער יעדעס פלאץ און זיך מיט זיי געטראפן
- ג. זיי האבן בכלל נישט געקענט כאפן וואו זייערע פלעצער זענען
- ד. זיי זענען אריבער די פלעצער וואו זיי האבן פארשטאנען אז דארטן זענען זיי, אבער זיי האבן זיי נישט געקענט טרעפן
- א. **ביי וועמען איז דער גבור נישט אריבער?**
- ב. ביי די פלאץ פונעם קעניג
- ג. ביי די פלאץ פונעם בעל תפלה
- ד. ער איז אריבער יעדעס פלאץ
- א. **ביי וועמען איז דער בעל תפילה נישט אריבער?**
- ב. ביי די פלאץ פונעם קעניג
- ג. ביי די פלאץ פונעם גבור
- ד. ער איז אריבער יעדעס פלאץ
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער קעניג איז?**
- ב. ער האט נישט געוואוסט וואו דער קעניג איז
- ג. דורך די שטול פונעם קעניג
- ד. דורך די קרוין פונעם קעניג
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו די מלכה איז?**
- ב. ער האט געזען די קרוין פון קעניג האט ער פארשטאנען אז די מלכה איז דארטן
- ג. ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די מלכה
- ד. ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די מלכה
- א. **ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די מלכה איז?**
- ב. דאס איז פון די טרערן פון די מלכה
- ג. דאס איז פון די טרערן פון די מלכה
- ד. דאס איז פון די טרערן פון די מלכה
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו די בת מלכה איז?**
- ב. ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די בת מלכה
- ג. ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז די בת מלכה
- ד. ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די בת מלכה
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו די בת מלכה איז?**
- ב. ער איז אריבער די פלאץ פונעם גבור האט ער פארשטאנען אז זיין ווייב די בת מלכה איז דארטן
- ג. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דאס קינד איז?**
- א. ער האט געזעהן די גאלדענע האר
- ב. ער איז אריבער א ים פון מלך
- ג. ער איז אריבער די פלאץ פונעם גבור האט ער פארשטאנען אז זיין ווייב די בת מלכה איז דארטן
- ד. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער מליץ איז?**
- א. ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון דעם מליץ
- ב. ער איז אריבער א ים פון וויין האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די רייד פון דעם מליץ
- ג. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער חכם איז?**
- א. ער האט געזען די יד פונעם מלך
- ב. ער האט געזעהן א שטיין וואס אויף דעם איז אויסגעקריצט די געשטאלט פון דעם יד
- ג. ער האט נישט געוואוסט וואו דער חכם איז
- ד. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער ממונה על האוצרות איז?**
- א. דורך די גאלדענע טישעלעך - קרידענצן - און די אוצרות פון מלך
- ב. דורך די גאלדענע האר
- ג. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. **האבן דער בעל תפלה און גבור גענומען פון די האר פון דאס קינד?**
- א. דער בעל תפלה זיבן דער גבור גארנישט
- ב. דער גבור צוויי דער בעל תפלה זיבן
- ג. דער גבור זיבן דער בעל תפלה גארנישט
- ד. **וועלכע זאך פון גבור האט דער בעל תפילה געזען?**
- א. די שווערד
- ב. די בויגן
- ג. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- ד. **וואס זאגט דער גבור וויאזוי גייט מען ארויס פון תאוה ממון?**
- א. מען קען בכלל נישט ארויס גיין
- ב. דורך די וועג וואס איז צום שווערד
- ג. מיט זייערע אייגענע כוחות וועלן זיי ארויס גיין

- א. פון וועלכע כחה זענען געווען די מענטשן פון גבור?
- ב. פון די כחה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז רציחה
- ג. פון די כחה וואס האבן געזאגט אז דער עיקר איז צו גרויסן די איברים
- ד. ביידע תשובות זענען ריכטיג
- א. **שאלת כחות: פארוואס טייט דער שמו און כיינע אנטשן אייננעמען די ווייניג?**
- ב. ווייל ער וויל טאן די ווייניג פון אים
- ג. ווייל ער וויל טאן פאר די ווייניג פון אים
- ד. ווייל ער וויל טראפן דער נאכ פון כיינע אנטשן
- א. **פארוואס האבן די בעל תפלה און גבור געוויינט און זיך געפריידט ווען זיי האבן זיך באגעגנט?**
- ב. זיי האבן זיך געפריידט אז זיי האבן זיך געטראפן, און געוויינט אויף די אנדערע לייט פונעם מלך
- ג. זיי האבן זיך געפריידט אויף די אנדערע לייט פונעם מלך, און געוויינט אז זיי האבן זיך געטראפן
- ד. זיי האבן זיך געפריידט אז דער גבור איז א מלך, און געוויינט ווייל די מדינה של עשירות האבן זיך נאכגיטט מכובדי געווען
- א. **האבן דער גבור און בעל תפלה געטראפן דער מלך און זיינע לייט?**
- ב. זיי זענען אריבער יעדעס פלאץ און זיך מיט זיי געטראפן
- ג. זיי האבן בכלל נישט געקענט כאפן וואו זייערע פלעצער זענען
- ד. זיי זענען אריבער די פלעצער וואו זיי האבן פארשטאנען אז דארטן זענען זיי, אבער זיי האבן זיי נישט געקענט טרעפן
- א. **ביי וועמען איז דער גבור נישט אריבער?**
- ב. ביי די פלאץ פונעם קעניג
- ג. ביי די פלאץ פונעם בעל תפלה
- ד. ער איז אריבער יעדעס פלאץ
- א. **ביי וועמען איז דער בעל תפילה נישט אריבער?**
- ב. ביי די פלאץ פונעם קעניג
- ג. ביי די פלאץ פונעם גבור
- ד. ער איז אריבער יעדעס פלאץ
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו דער קעניג איז?**
- ב. ער האט נישט געוואוסט וואו דער קעניג איז
- ג. דורך די שטול פונעם קעניג
- ד. דורך די קרוין פונעם קעניג
- א. **וויאזוי האט דער בעל תפלה פארשטאנען וואו די מלכה איז?**
- ב. ער האט געזען די קרוין פון קעניג האט ער פארשטאנען אז די מלכה איז דארטן
- ג. ער איז אריבער א ים פון בלוט האט ער פארשטאנען אז דאס איז פון די טרערן פון די מלכה